

Маймунитѣ толкозѣ навикнуватѣ да разбиратѣ чловѣческыйтѣ языкѣ, што по наръчаніе на ступанина си подаватѣ таквызѣ дрехы, каквито иска той, и дори не побъркватѣ въ избираніето и на цвѣтѣтъ (боіжтѣ).

Тѣ нѣжно обичатѣ дѣцата си, хранятѣ ги и ги носятѣ подирѣ си, милватѣ ги и ги пригрѣщатѣ тѣй силно, што отѣ излишнѣ нѣжностѣ по нѣкога ги удушаватѣ.

### За хлѣбѣтъ.

За хлѣбѣтъ! А че какво има да ни ся казва за едно нѣщо толкозѣ общо — за нѣщо което познаваме и употребяваме общо отѣ малечкы, може бы да кажѣтъ мнозина отѣ малкытѣ ни читатели, като видятѣ заглавіето на тѣзи статіѣ, но при всичко това, малкы мои пріятели, има много работы да ся раскажѣтъ за хлѣбѣтъ, които страхѣ мя е че мнозина отѣ васѣ незнайтѣ, и за които даже не сѣ ни помыслили. Тѣй, на примѣръ, кога и дѣ най-напрѣдѣ ся е въвело праваніето и употребеніето на хлѣба, кой го е най-напрѣдѣ изнамѣрилѣ и дрѣ.

За тѣзи двѣ питанія нашитѣ познанія сѣ твърдѣ ограничени. Въ книгатѣ на Бытія гл: 3; 13. сръщамы първото историческо споменуваніе за хлѣбѣтъ, което показва че употребеніето му е твърдѣ отколышно.

Кытайцитѣ отдаватѣ въвежданіето да ся прави и употребява хлѣбѣтъ въ Кытай на одного отѣ мудрецитѣ си, който ся казвалѣ Шог-Нунг, и който живѣлъ 1998 години прѣди Христа.

Египтянитѣ считали Изидѣ като изнамѣрищѣ на обработваніето на пшеницѣтъ и на праваніето хлѣбѣ.

Старитѣ Гърци отдавали изнамѣрваніето да ся прави хлѣбѣ на Церерѣ и на Триптолема.

Първытѣ жители на Италіѣ грухали житото (както и до сега еще дивацитѣ въ Америкѣ правятѣ съ папурѣтъ) и го варѣли та го ядѣли като булгурѣ.

Въ страны и мѣста дѣто не знайтѣ еще да правятѣ хлѣбѣ, чловѣцитѣ ся хранятѣ и днесѣ, както прѣди изнамѣрваніето му, съ орисѣ, съ кореніетѣ на разны растенія,